

— Foia săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Nenorocirea din Capitală și locul dela Luca 13, 1-5.

Toată ţara vorbeşte despre norocirea dela Bucureşti, pe urma căreia au rămas mulți morți și sute de schilavi și norocriți. Dar lumea și ţara vorbește și despre această norocire, în felul ei, adică lumește.

Noi vom vorbi despre ea în felul nostru, adică duhoivnicestă. Vom cerceta norocirea în lumina Evangheliei.

In Evanghelia dela Luca este un loc care se potrivește foarte mult la norocirea din Capitală.

„In vremea aceea au venit unii și au istorisit lui Isus ce se întâmplase unor Galileenii al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. Credeți voi, le-a răspuns Isus, că acești Galileeni au fost mai păcătoși decât ceilalți, pentru că au pătit astfel?

Eu vă spun: nu; ci dacă nu vă pocăiți, toți veți perni la fel. Sau acel optăprezece înșii, peste care au căzut turnul din Siloam, și i-au omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât ceilalți?

Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți perni la fel. (Luca 13, 1-5).

Adeacă și aici era vorba despre o norocire ca cea dela București. Dar Domnul Isus a spus îndată, că această norocire, nu-l privescă numai pe cel norocrit, ci și pe ceilalți. „De nu vă veți pocăi, toți veți perni la fel”.

Așa e și cu norocirea dela București. Ea nu privescă numai pe cel norocrit acolo, ci și pe noi, pe toți. N-au fost morții și norocriți dela București mai păcătoși de căt noi, dar prin ei Domnul ne strigă și nouă tuturor: pocăiți-vă azi, căci ca mâine poate veni moarte pe neașteptate. Pocăiți-vă azi, căci ca mâine va veni prăpădul apocaliptic.

Pocăiți-vă! — acesta e strigătul ceresc al vremurilor noastre. Mai mult ca oricând, trăim vremile despre care a zis Domnul: „privescă grija, că nu știți ziua și ceasul”.

Să vedem norocirea dela București în lumina Evangheliei.

In lumina Evangheliei, trebuie să-i plângem pe cel morții, nu atât pentru că au murit (căci cu o moarte tot omul e dator), ci pentru că au murit fără să-L cunoască pe Domnul. Aceasta e norocirea și „catastrofa” cea mai mare, când cinea moare, fără să fie pregătit pentru călătoria veșniciei.

Precum zice și înțeleptul Strah: „7 zile să-l plângi pe cel mort, iar pe cel ce nu are înțelegiunea vieții, o viață întreagă”.

Să ne rugăm apoi ca cel scăpați

din această groaznică moarte să înțeleagă, că viața lor este acum cu totul darul lui Dumnezeu și trebuie să o pună în slujba Lui. Cei care au rămas schilavi cu trupul, să se gândească și să se măngâie căci mai bine este omulul a intră schiop și olog în împărăția lui Dumnezeu, decât a dobândi sănătos iadul (Matei 5, 29-30).

Și, apoi, norocirea lor, să ne fie o predică tuturor a ne întoarce la Dumnezeu.

In legătură cu norocirea dela București, lumea șoptește că aceasta ar fi un „semn rău” pentru țară.

Eu însă zic că e un semn bun. E semnul cel bun că Dumnezeu se ocupă cu măntuirea noastră și a fării noastre. Prin norociri, ca cele dela Costești și Cotroceni, Domnul Dumnezeu strigă pe noi să ne trezim din răutății.

Să ascultăm chemarea Domnului, să lăsăm răutățile și atunci nu vom mai avea semne rele. Căci în viața unui om îtors la Dumnezeu, în viața unei fări întoarsă la Dumnezeu nu mai este nici un „semn rău”, nici o fatalitate, ci totul merge după voia Domnului și totul are binecuvântarea Lui.

„O, țară mea ascultă glasul Domnului” (Eremia 22, 29) și atunci nu vei mai avea nici norociri, nici semne rele.

La Movilița-IIfov.

In ziua cincizecimii, frații din jur s-au bucurat la adunarea din comuna aceasta.

Intrând în sat, ne scrie fratele Ion Piriciu, Ciorani Prahova, ne-a spus înainte nostrar cu jandarmii, spunându-ne că n'avem voie să facem adunare că satul este molipsit (de păcate, desigur!).

Noi am spus că mergem la biserică... Dar prea vă făliți voi cu steagul lui Isus; ne-a spus notarul... Mai stăruind puțin, am fost invitați să mergem...

La adunarea ce s'a întinut la fr. Soare, au luat parte și reprezentanții de tineri...

A doua zi, total a fost înălțător!

Preotul ne-a vorbit cu foc, indemnății de-năupe la luptă.

La Duminica a 3 după Rusalii.

Doadine, în vremurile noastre se observă lipsuri multe, însă Tu ne-ai spus; de-acela, cari vor să te asculte, Vei purta grija de dânsit, mai ales în zile grele, Tot așa cum tu porți grija de dragele păsărele.

Căci ele nicicând nu ară, nu seamănă și nici strâng, Dar că le lipsește hrana, niciodată nu se plâng. Căci voioase, mulțumite căntă în crâng și prin zăvoi, Si parăcă ne-ai spus nouă: «luati plădă de la noi». Si precum, când e nevoie, Tu îmbraci cerul cu nori, Iar pământul cu verdeață și cu minunate flori, Tot așa ne-ai spus Stăpâne că din locurile sfinte Tu porți grija totdeauna și de-a noastră îmbrăcăminte.

Însă ceri și Tu un lucru: Zl de zl să tot muncim și cu dragoste, răbdare, numai Tle să-ți slujim. Căci ca mai întâi de toate, gândul nostru sus să fie, Căci, să ne-amintim tot timpul de prea sfânta împărăție. I. TUDUSCIUC.

In com. Sâmburești-Olt.

sau strâns la o aduare mulți frați... Cu un cor minunat, a venit fr. cărtăreț Gh. Popescu și sora mai mare Iustina Dumitrescu din com. Valea Bisericii-Vâlccea. Intre noi am avut și pe fr. plutonier Pârvu dela București.

Pe lângă bucuri, am avut în această zi și o mare durere, păr. Bacria nedând voie fr. Pârvu să vorbească în biserică și la școală, unde n'am putut să-l adunare înăuntru. Bacris, cu pr. ar dat o sezarătoare deschisă, cu jocuri și vorbe rușinoase (cu tineretul). Noi ne-am strâns în curtea fr. Matache Ionescu, slăvind pe Domnul; 5 suflări s-au hotărât pentru Domnul, Matache Ionescu, Ion Gh. Ionescu și Ion Florea Rachieru, ostași ai lui Isus Biruitorul.

Dela fronturile de luptă ale Oastei Domnului

Din jud. Oastei

Bucurii și biruințe. — Peste 50 adunări s-au ținut. — Oastea în luptă cu „Nedeia”.

Frumoase, animale și înălțătoare adunări am avut dela 15 Mai începând, la Hărău, Căpeniș, Aurel Vlaicu și Chimindia.

Sau făcut și se fac înscrieri mereu.

Peste 50 adunări, și noiști ale Domnului, am avut în primăvara aceasta, în județul Hunedoara (95 la sută au fost cu Isus Biruitorul).

I. Opris.

La Valea-Dâlji.

E și aici păgâncesci obicei, zis «nedei», când creștinii, batjocoresc praznicile Domnului cu jocuri și petreceri destrăbătătoare.

Frații, strânși din toate părțile aici, au dat o puternică lovitură acestui «balaur».

Prinț vorbitorii mai noui, au fost frații: Vasile Alb, Pant. Grec, Pant. Docea, M. Herțeg, Petre Filan.

Fr. Lucaci Armie, - Uciuciu, a jertfit 100 lei, cumpărând cărți, ostașilor săraci.

In fața cărclumel.

Întorcându-ne spre casă, în com. Sânpetru, ne-am oprit în față cărclumel unde era lume adunată din mai multe sate la «nedeie». La sosirea noastră, toși s-au strâns în juru-ne, lăsând lăutari și băutură. Am vizat oamenii plângându-și ticaloșia în care căzuseră.

La Lonla și Petrila.

S-a putut vedea o adevărată minune prin înfrângerea oierilor și mîntelor, cari altădată n'aveau ochi să se vadă. Plâng de bucurie, văzând schimbarea atâtora, cari, acum, în loc de armă poartă biblia, cântând cântările Oastei în locul celor murdare de până acum.

La Petrila, frații au o frumoasă casă de adunare, bine mobilită cu bănci, masă, icoane, candele, iar alătura o cărclumă, de unde vine satul împotriva Oastei, care-i fură clienți.

La Sibielul Bala.

Au alergat frații dela 40-50 km. depărtare, bazați pe cuvântul sfânt — Romani 10, 15.

Au rămas și aici urme, precum rămăși prețuindeni, pe unde trec frații.

La Bala.

Am fost chemați de cantorul Clep. — Un frate din com. Hădău ne-a adus înscrierea și a încă 14 susținte din acea comună, unde au alergat frații I. Ogoșă, Z. Arti și alii din Cerna, pentru a-l vesti pe Domnul.

Slăvit să fie Domnul.

Gh. Muntean.

Cum s'a făcut Oastea la Bazargic.

Fericite și prea cucernice Părinte, Iosif. Știi trecutul și înscrierea mea în rândurile Oastei. Pe aici, nu eram decât vre-o căiță frați și nici o soră. 14 ani de zile, răzleți și pribegie pe meleagurile dobrogene, lănejam...

Cit-am foile și, voastre și ve-deam mereu noui și noui întrări în Oaste. Numai la noi, ghețarul nu ceda. D'abia o singură soră Gheorghita s'a alipit de Oaste acum doi ani. Mai mult, nici unul!... Trălam cu dorul, mă rugam și împrăștiam din spicile de grâu duhovnicește de la sf. voastră.

Și iată minunea... Via roadele!... Domnul, nu ne-au trecut cu vedere. Am uitat suspinul!

Astăzi, sufletul meu se bucură în Domnul văzând că nu a fost zădarnică munca.

Sfințiri de Steaguri.

Sfințirea steagului Oastei din Sârbi-Bihor.

În ziua de 17 Mai, comuna Sârbi a îmbrăcat haină de sărbătoare. În dangării clopotelor, veneau, păcuri, ostașii din toate părțile, pentru a aduce slavă Scumplului nostru Isus-băvitor.

Biserica mare era neîncăpătoare. Slujba s'a oficiat de Pr. Lencuța Sălard și Pr. Bejan din loc.

La sfârșitul sf. Liturghii se face sfințirea steagului, iar după aceea în procesiune canticănd, ni-am îndreptat spre piata, unde s'a făcut sfințirea unui troiță. După vorbirea Pă. Bejan, le-am spus despre Golgota, despre jertfa El și despre «acela» ce ne-a adus și pe noi la Picioarele Golgotei. Ultimile cuvinte despre «acela» lubit nouă au fost astupate în hohote de plâns.

Scumplul nostru părinte, vă pot face o mărturisire. Întreaga oaste din Bihor se roagă neîncetat pentru sf. voastră.

Noi rămăhem cu sf. voastră până la sfârșit or ce s-ar întâmpla.

În toul acestei nemărginite bucuri, vine Oastea dela Oradea sub conducerea Pr. Protoeru Mageru P. Dan, P. Malită, D-na Dan, Fanfara Sc. Normale, corul Teologilor cari ne-au făcut o mare bucurie.

Cuvântul oaspeților și mai ales chemarea Pr. Protoer. Mageru la Domnul Isus, la Picioarele Golgota și a fost un potop de lacrimi.

Slăvit să fie Domnul.

Fr. Hera Dumitru, Inv. Sântimbreu-Bihor.

La Brăgăneasa-Buzău.

În 29 Martie a. c. Oastea din com. Brăgăneasa—Buzău și-a sfințit steagul. În biserică noastră — ne scriu frații era ctată lume, cum n'am văzut nici odată, nici la sărbătorile cele mari.

După masă a urmat o insuflare adunare.

A vorbit și părintele dela noi cu mare putere, risipind bârfirile și vorbele rele ale celor ce erau contra.

Cu astfel de preoți cred că multe s'ar schimba în spre bine. În numele fraților. Ion Petrescu, ostaș.

La Bucești-Tecuci s'a slinjit steagul Oastei în ziua de 14 Aprilie. A fost o minunată adunare frâțescă, la care au luat parte 500 frați ostași din 16 comune și 3 județe cu 10 steaguri. Au slujit 2 preoți, răspunsurile fiind date de corul Oastei din Barcea, condus de fratele inv. Ciorogariu.

La adunarea care s'a întînt în curtea Bisericii, au luat parte și aproape loji sătenii. Hrăindu-ne din cuvântul Domnului povăduște de cel 2 preoți și de frații: Gheorghe Nămoasa, Badin-Pechea și Clorogariu inv. Barcea, dupăce am strâns un ajutor de 320 lei pentru un creștin căruia arsesese casa, ne-am despărțit pe pace.

Frații din Bucești.

La Osica de Jos Romană, a avut loc sfințirea steagului Oastei și a unei cruci în ziua de 31 Mai la zi de Rusaliu. Sfintirile steagului s'a făcut la biserică din parohia pă. Gh. Mărăcescu, unde 5 frați au depus și legământul. A vorbit cu putere pă. Torcea, indemnând pe oameni să urmeze cu toții la Oaste.

La adunarea de după amiază au luat cuvântul pă. Mărăcescu și fr. Manjoc, Leonida și Melciu. Rodul adunărilii sunt 7 suflete cari s-au hotărbit pentru Domnul.

(Acestia sunt: Costin I. M. Petria — Osica de jos, Marin Dăndănu, Ivan Ion Marin M. Căcăuează și Barbu Origore) Gr. Manjoc, ostaș Viâldă.

Adunarea dela

Pian-Alba.

Anul acesta, adunarea dragilor noștri frații dela Pianul de Sus jud. Alba, a făcut să se vadă încă odată că în lume necazuri veți avea. Si că toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți.

E ziua Cincizemii și frații din toate părțile, coboăr în această vale, ca să se bucură și să plângă lângă crucea lui Isus cel restignit, împreună cu cei dragi.

Dar armele jandarmilor, veniți din ordin, a împediat răsuflul duhovnicesc, de ziua aceasta...

Notații... Aceste în veacul al XX-lea, anul dela Domnul 1936. Ca în evul mediu...

Adunări s'au mai ținut.

La Cuvin-Arad

a avut loc o frumoasă adunare la care au luat parte mulți de frați din 13 comune și 3 județe.

Au vorbit cu putere, frații: Pancia Selez, Traian-Arad, Jirju-Micălaca, Andrei Arad, Damian Ioan-București, Simion Achim-Vinerea, Oprești D. Cicer, P. Stancu-Sămbăteni, Bradin V. Cuvin, preotul local Grecu mulțumind celor veniți și subsemnatul.

Corul surorilor din Micălaca ne-a înălțat sufletele până la cer... Au curs la crimii. Domnul a fost slăvit.

Anghel George, ostaș.

La Vicovul de Sus-Centru jud. Rădăuți

frații ostași din 5 sate, strânși de Rusalii, au aprins un foc mare.

Seful de post care a venit să spargă adunarea a fos primit de frați cu imul Oastei: Isus Regelul cel Mare... După puțin timp, a plecat iarăși petrecut cu cântarea: «Haideți spre patria cerească»... Domnul a biruit, slăvit să fie numele lui...

Ion alii Ghe. Schipor ostaș alii Isus Biruitorul.

La Știrbăț-Bala

frații strânși în ziua Cincizemii, au avut parte de mari bucurii. Adunarea a avut pace, stând deplin sub revârsarea Duhului sfânt.

Totodată, noi ostașii Domnului din această comună, ne adresăm Străjerului dela Sibiu, pe care Domnul îl a rânduit să conducă Oastea, ca să atragă atenția la ostașii Domnului cari au fost găsiți cu svastica pe piept și pe batistă, să lepede această pacoste dela ei, și să fie adevărați ostași al Domnului, care nu se încurcă cu lucruri lumești, iupând contra păcatului și nu înroiăți în alte oști, pentru alte lupte și scopuri.

Despre cele întâmpilate la Corni, vom scrie, după ce vom cerceta.

La Sălcua de Sus-Turda

au luat parte frații din 7 comune.

Atât la biserică după slujbă, cât și la maslu și apoi după amiază la adunare, cântările Oastei au răsunat cu mare putere. La adunarea care a avut loc în biserică, au luat cuvântul atât preoții Ogo și Bârboyan, cât și frații Crai Simion și Pocoilea.

Slăvit să fie Domnul.

Florea Cordăsăb și Popeni Gh., ostași.

Dar frații au știut să slăvească pe Domnul și în curtea jandarmeriei unde au fost arestați o parte din ei. Ca să se plinească scripturile,

Laudă suflete al meu pe Domnul, în toată vremea.

Slăvit să fie numele lui.

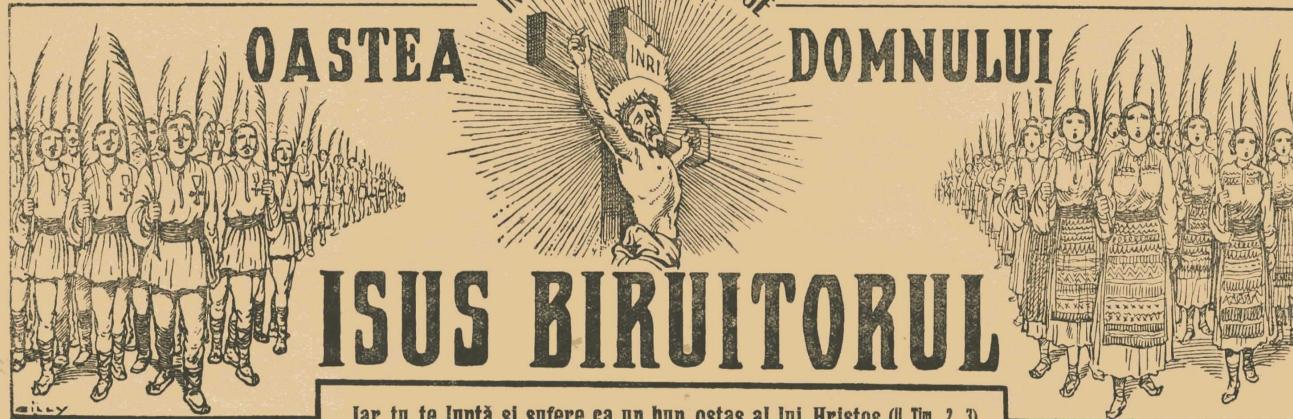
În numele fraților, Ion Șutău; Pavel Pădeanu, Ion Pădeanu Ștefan și Achim Ghib.

O rugămintă

Pentru un frate căruia ia ars casa.

Peste fr. Petrea C. Andrușă, din satul Bărceni, com. Curtești jud. Botoșani, a dat o grea nenorocire: i-a ars casa, rămânând pe drum cu soția și copiii. Pe urmă i-a murit și o vacă, cu vițel cu tot.

Find foarte sărac roagă pe frații — mal ales din părțile acelea cari au putință să ajute.

„Dar ce o mai fi și aia să te scri în Oastea Domnului?“

Inscrierea în Oaste arătată cu câteva temeuri biblice.

„Dar ce o mai fi și aia, să te scri în Oastea Domnului! — se întrebă lumea... păi n'au trăit și moșii și strămoșii noștri fără să se scrie în Oastea Domnului... dar ce nouitate o mai fi și asta să te scri la Oaste...“

Așa grănește lumea. Pește tot lumea vede în Oaste o nouitate fără rost și fără temeu.

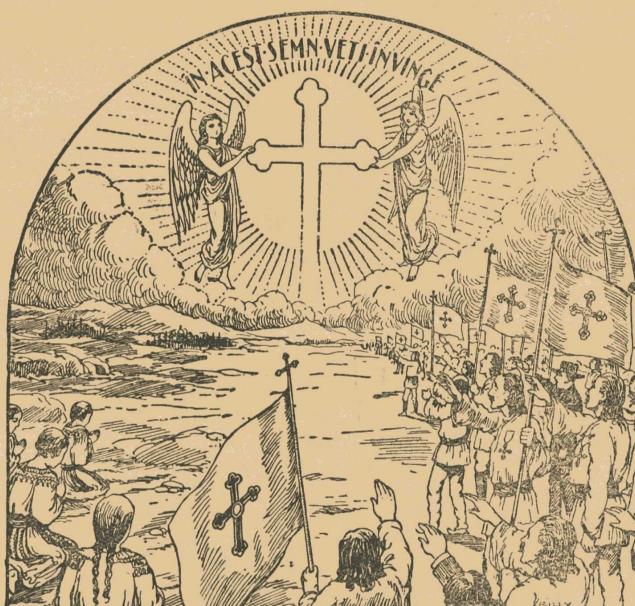
Dar noi zicem: Oastea Domnului este o creație a Duhului sfânt. Sî, ca atare, ea își are toate rosturile ei în Biserica Duhului sfânt și în Cartea Duhului Sfânt (Biblia).

A te scrie în Oaste, pare de fapt o nouitate fără rost și fără temeu biblic. Dar cercetând Scripturile, ulte afilam că și acest amănunt își are temeiul lui în Biblie.

In Biblie se afișă un loc minunat scris parcă anume pentru cei ce se scriu în Oaste. E locul dela Isai cap. 44. E vorba acolo despre profeția vremilor din urmă, când Duhul sfânt se va revârsa din belșug pește tot pământul și va lucra cu putere mare în suflete.

In zilele acelea —zice Domnul— voi turna ape peste pământul însecat și râuri pe pământul uscat; voi turna Duhul meu peste odraslele tale. Sî, vor răsări ca firele de iarbă între ape, ca sălcile lângă păraiele de apă. Unul va zice: «eu sunt al Domnului». Altul se va numi cu numele lui Iacob; iar altul se va scrie cu „anâlul: «al Domnului sunt».

„Iar altul se va scrie cu mâna lui: al Domnului sunt...“ Iată o profeție care s'a împlinit pe pământul țărilor românești, unde zeci de miile de suflete scriu azi cu mâna

lor: *eu sunt al Domnului... eu sunt ostaș al Domnului...*

Iată și aceasta o dovadă grăitoare că dela Domnul este Oastea Domnului și Duhul sfânt a lucrat și lucează prin ea.

Fratele meu! Scrieți cu frică și vrednicie numele de ostaș al Domnului căci dela Duhul sfânt își este dat acest nume.

Fratele meu! Poartă-ți cu vrednicie numele de ostaș al Domnului, căci dela Duhul sfânt este și roadele Duhului (dela Galateni 5, 20) trebuie să le arăți purtând acest nume.

Mai sunt apoi și alte locuri în

Bibile unde își afișă temeu scrierea în Oaste. Chiar și în tâlcui din nr. dela Răsilii, cu «Domnule Moise, oprește-i», spune biblia că Duhul s'a aşezat peste Eldat și Medad fiindcă erau «scrisi». «Duhul s'a aşezat peste ei fiindcă erau dintre cel scrisi, măcar că nu se duseseră la cort» (Numeri 11, 26).

Prințul cel scrisi la Oaste a început și azi să lucreze cu putere Duhul Domnului.

Este apoi și locul dela Neemia, unde preot și laici au făcut în scris un legământ voluntar să păzească legea Domnului. «Noi am încheiat un legământ pe care l'am făcut în

scris» (Neemia 9, 38).

Sî apoi să nu uităm nici de carte vieții dela Apocalips. «Sî am văzut pe morți stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Sî a fost deschisă o altă carte care este carte vieții... și oricine n'a fost scris în carte vieții, a fost aruncat în lacul cel de foc» (Apocalips 20, 12 — 15).

Scrierea noastră în Oaste, în cărțile Oastei, este arvina noastră, este lacrima noastră cea caldă și fierbință ca să fim scriși și în Cartea cea mare a vieții. Cum spune un ostaș: noi ne scriem în Oaste cu «creionul» cel slab, rugându-L pe Domnul, El să ne scrie în Cartea Vieții cu «cerneala» cea fare care nu se mai șterge.

Iată dar că și scrierea în Oaste are mărturia lucrării Duhului sfânt.

La Oastea Domnului, Duhul sfânt a lucrat prin inspirație. Eu am fost numai o unealtă umilă, slabă și neprincipiată de care să a folosit Duhul Domnului în o lucrare a Lui.

Din modestul faceput cu care a pornit la drum această mișcare, de unde aș fi știut eu că, după 14 ani anii va ajunge aici unde a ajuns. Sî va deveni ceeace este.

Eu nu știam atunci nici despre temeuriile biblice ale Oastei. Eu nu știam nimic nici despre locul dela Isai 44. Eu n'âm știut că și scrierea în Oaste își are temeiul ei biblic. Eu n'âm știut nimic.

Pe toate acestea ni le-a arătat, rând pe rând, Duhul sfânt ce pe o dovadă că Oastea este lucrarea Lui și merge după planurile Lui.

Invitații la adunările Oastei.

Chemare la Buzău.

La sfintirea steagului Oastei ce va avea loc în ziua de 29 Iunie, invităm călduroș pe frații de pre-tutenea să vîne cu steagurile.

Cei cari voesc, pot depune și legământul la biserică Banu unde se face și sfintirea steagului. Întărirea îi această biserică de unde se va face și găzduirea fraților. Cei ce vin

cu trenul au reducere de sărbători, 20 la sută.

De-ale Martei ne îngrijim noi.

Frații din Buzău.

Călata-Cluj

va avea loc o concentrare a Oastei în ziua de 28 și 29 Iunie.

Veniiți fraților cu steagurile.

Fr. I. Cordan.

In com. Cavarna jud. Severin

din prilejul sfintirii bisericii va avea loc și o serbare a Oastei. Frații sunt așteptați în ziua de 28 Iunie.— Talea Dem.

La Vama Buzăului

se va sfînti steagul Oastei Domnului Isus Biruitorul la 28 Iunie. Veniți frații dragi de pre-tutenei, să-l slăvim pe Domnul.

Frații Gh. Gali și I. Croială.

Pe frații Paraschiv și Eftimie-Corod, îi rugăm să se apropie de comuna noastră.

La Rucăr-Muscel o mare adunare va avea loc în ziua de 21 Iunie.

Frații din jur sunt rugați a lua parte.

Pentru frații din părțile Brăilei.

Cel ce vor merge la târgul Drăgaică, îi vor găsi acolo pe fr. Mihai Lemnaru cu «grâu» dela Oaste. Orice carte dela librăria Oastei, o poarteți aflat și la frațele noștri.

Măreața adunare a Oastei Domnului dela București.

Dăm, în continuare, raportul frațiilor dela București, despre decurșul măreței adunări.

Cuvântarea părintelui Lazăr Niculescu.

Impresionant tablou, avem în fața noastră. Frați, surori și copii, adunați aici din toate părțile țării și chiar de peste graniță, mânați de același gând și aceleși simțăminte: să ne întâlnim și să ne bucurăm în Domnul. Dragostea săpată în inimile Ditră, vă adună în Capitala țării. Lume multă vine la București, dar vine pentru alte scopuri și pentru altfel de adunări. Noi ne-am adunat pentru a ne bucura în Domnul. Pe traiac, cu adevărat că aici planează Duhul și puterea lui Dumnezeu.

Dragostea aceasta să ne unească până la capăt și Dumnezeu va fi totdeauna cu noi.

Sălivă să fie Domnul.

O poezie ce stoarce lacrimi.

Între cuvântări, copiii Drig Petru din Petroșani, Gheorghe Ionescu din Lunguleții Dța, și Maria Muntean – Batiz, au recitat frumoase poezii ostășești.

În deosebi minunată a fost poezia sorei Maria Muntean, fica prealăbului nostru luptător, Gh. Muntean din Batiz – Hunedoara, intitulată La 12 ani de Oasă, (poezia fratelui I. Marini, care s-a publicat anul trecut aici la foaie). Această poezie, declamată cu atâtă duh și cu atâtă înțimă, a stors șiroaie de lacrimi din ochii tuturor.

Famfara frațiilor din Jugoslavia, corul Oastei Domnului din București, precum și întreaga obștie ostășească, au cântat cântări duhovnicești.

Cele 4 filme.

Se face o mică pauză, în care timp se cântă cântări duhovnicești

Adumbrări de steagurile Oastei, frații cântă și iar cântă. Focul dragostei li s'a pogorât în inimi, și îl revărsă prin cântări de laudă și mulțumită Domnului.

și apoi urmează cele patru filme: «Sodoma și Gomora», «Maglavitul», «Maglavitul și O. D.» și «Potopul lui Noe». Între acte ca și între filme, s'au cântat cântări duhovnicești. Filmele au fost explicate tot timpul la microfon, iar cele trei megafoane au dus până departe graiurile rostite.

Luni dimineața, în procesiune pe străzile Capitalei.

După oficierea sf. Liturghiei s'a format o împuñătoare coloană de frați și surori, cu cari s'a mers în procesiune pe străzile Capitalei.

S'a pornit în procesiune de la Biserica «sf. Treime Ghencea», spre centrul orașului, în timp ce un operator de cinematograf, a filmat întreaga coloană și mai mulți reporteri au luat diferite fotografii.

Mersul disciplinat și ordonat, cântările frațiilor și ale famfarei, precum și lungimea coloaneli, presărată cu 16 steaguri, care a dat un aspect impresionant, procesiunea, a sguduit multe susfete.

auzeau numai cuvinte de bună și înțeleaptă apreciere.

Niciodată, n'a văzut Capitala, o așa procesiune împuñătoare, făcută în Numele Domnului Hristos.

Procesiunea noastră, era izvorată din duhul care ne călăuzește viața și acesta este Duhul lui Hristos. Întrucât acia a fost ceva cu totul deosebit.

In tot parcursul, lumea se oprea cu evlavie, se descoperea și privea spre steagurile din coloană și cîteva inscripții de la steaguri și placarde. Pe trotuar s'au vândut 1500 de foi «Isus Biruitorul». Multe susfete privindu-ne cu satisfacție aveau cuvinte de îmbărbătare și încurajare, spunând că așa ceva este necesar și de dorit.

Sărbătoare centrală orașului, pe calea Victoriei, ne-am întrebat spre ateneul cultural Cărămidarii de jos, unde s'a ținut o frumoasă adunare.

Procesiunea a durat aproape 3 ore.

La ora 4 s'a deschis adunarea în sala mare a ateneului, luând cuvântul:

Pă. Vasile I. Ouatu, Pă. Vladimir Popovici, Orhei-Basarabia, fr. Stănescu Turnu Severin, Vasile Cluță, Focuri Iași, Nicolae Bulzai Lipova-Timiș, Trandafir Munteanu Lugoj, Ioan Stroia Cireșu Severin, Gh. Enică Vlad Tepes Ialomița, Radu Ctin Ploiești, Alexandra Popescu, Roseti Ialomița, Vatamanu Emilian, Mitocul Dragomirnei Suceava, Popa Petru, Valea jiuului Hunedoara, Ioan Arsu Sebeș Alba, Anghel Stanciu, Câmpina Prahova, I. Opris, Simeria Veche, Hunedoara, Gr. St. Ioan Telega Prahova, Gr. Farcaș, Turda, Romanenco Volnova Orhei Basarabi, Stefan Moise Perșuani-Buzău, Agapie Tocileanu Munténii Buzău Ialomița, Ilie Marini, Săsciori Alba, N. Bucur Sibiu, Gh. Gh. Adamescu, Dir. Gazetei Curierul Judiciar, o mulțime de frați ca fr. Zorsa din Tâmpa, Fara din j. Someș, Simion, Ploiești etc. n-au mai incăput la cuvânt, fiind timpul f. înaintat.

In numerile viitoare, vom spicui din cuvântările frațiilor.

Să aprofăt moțiunea de mai jos și său expediat telegrame. La ora 9 seara, adunarea se termină.

Moțiune.

Ostașii Domnului, din întreaga țară, adunați în Capitala țării, cu prilejul sărbătorirei hramului Bisericei sf. Treime Ghencea, ca răspuns la invitarea frațiilor din București, cari încă de la început, s'au hrănit și se hrănesc susținute la sănul acestei sf. Biserici, fiind adunați în număr atât de impunător, se constituie în congres extraordinar, și îndreaptă, către Inalt Prea Sfîntul Părinte Patriarh, Președintele sf. Sinod și Inaltul Ierarh al sf. noastre Biserici Creștine Ortodoxe din România, precum și către I. P. St. Mitropolit Nicolae al Ardealului, o caldă, respectoasă și stăruitoare rugămintă, pentru aplanarea cu bine, a conflictului delă Oastea Domnului, dându-i-se părintelui Iosif, inițiatorul acestei mari mișcări de renăștere spirituală, locul și cinstea în care îl asează munca și jertfa sa de apostolie și misiunism, ca unui vrednic preot al bisericii noastre strămoșești, și îndrumător îscusit al credincioșilor pe calea veșniciei.

Să i se dea toată libertatea, tot ajutorul și încurajarea, să poată pune în slujba Domnului și a Bisericii sale darul ce Dumnezeu i-a încredințat.

Ostașii Domnului au fost, sunt și rămân, creștini ortodoxi, credincioși sf. noastre Biserici ortodoxe.

Ostașii, înțeleg să împlinească sfaturile Bisericei, și să-i respecte glasul, care îndeamnă la iubire și recunoștință, față de cel ce îi-a făcut bine. Părintele Iosif Trifa a făcut cel mai mare bine susținătorilor noastre ostășești, ridicându-ne

Mulțimea frațiilor ostași eşind din sf. Biserică, împreună cu preacucernicii preoți cari au slujit în sobor.

Nazireii Oastei la marea adunare din București.

Fr. Gh. M. Enică din Vlad-Tepeș jud. Ialomița,
adumbrat de steagurile Oastei.

La marea adunare din București au luat parte și o mulțime din nazirei Oastel. Dăm alături chipul lor doi dintre ei:

Fratele Ilie Marini, Săsciori — Alba.

Se vede în chipul dela dreapta. E dragul nostru luptător dela Săsciori. E nazireul cel fără barbă, care de ani de zile colindă mereu satele din 3 județe: Alba, Hunedoara, și Sibiu. E scumpul nostru făcier care a aprins și aprinde mereu sate, osă și suflete. E tipul și pilda bunului ostaș care lucrând dela suflet la suflet, prin stăruință, munca și jertfă de ani de zile, a creat mereu osă și ostași, cari îl au azi ca pe un frate scump și drac, ce i-a trezit la o viață nouă.

Domnul singur știe tot ce a făcut acest umil luptător. El să-i dea răspplată cerească și El să-i dea și mai departe ajutor și binecuvântare de sus.

Fratele Gh. Enică din Vlad Tepes-Ialomița.

Se vede în chipul dela stânga. E dragul și scumpul nostru luptător care a plecat și el la drum în vestirea ostașiei Domnului. A stat cu lunile pînă la front, trezind pe tot locul suflete pierdute la o viață nouă.

Fr. Ilie Marini din Săsciori-Alba, un nazareu fără barbă.

Continuare din pag. 4.

din păcat și așezându-ne în lumina Evangheliei. Pentru aceia, nici un ostaș nu-l poate părăsi, ci îl înconjură toți, cu dragoste fiască.

Noi ostașii Domnului, suntem măhanți și tulburăți de cele ce s-au întâmplat cu părintele nostru drag, și cu fișcă supunere, rugăm sf. Sinod, a ne reda pacea și liniștea sufletelor noastre, redându-i-se părintelui Iosif, locul ce î se cuvine în Biserica noastră și în Oastea Domnului.

Cu fișcă supunere și smerenie, ostașii Domnului, se roagă să fie priviți și prețuiți ca niște oameni duhovnicești, cari se strădusec a traduce în viață și în faptă, cuvântul Evangheliei și învățătura sf. Biserici. Să inceteze neînțelegerea, ură și prigoana contra lor și contra Oastei.

Oastea Domnului fiind o mișcare puternică și reală de regenerare spirituală, în sinul sf. noastre Biserici, să i se acorde încrederea și dragostea evangelică și ajutorul de care are lipsă, pentru că astfel, cu toții, să putem duce la izbândă, opera cea mare și lupta cea mare pe care sfânta noastră biserică o are de dus în aceste vremuri grele.

Creștinism și Formalism.

Când zic aceste două cuvinte mă găndesc la poporul cel ales al lui Dumnezeu, la poporul Evreu. Poporul acesta scăpat de Dumnezeu, dela chinuri și suferințe, prin aleșii Domnului, copilul cel găsit pe apă, încercat de Dumnezeu timp de 40 de ani, prin acel pustiu, pentru a le vedea credința și dragostea, scăpat și din aceasta, o mică parte, fiindcă cel multii au perit din cauza împietirii inimii lor, a fost așezat de Dumnezeu într-o țară unde curgea miere și lapte. Acolo Dumnezeu î-a crescut și i-a întărît prin aleșii Lui. Cu un cuvânt, Dumnezeu s'a purtat cu acest popor, mult mai bine de cum se poartă un tată cu filii săi. Cu toate acestea, la venirea Domnului, acest popor era într-o stare mai de plâns, decât oricare popor păgân. Din toată comoara de binefaceri și învățături, cu care-l înzestrase Dumnezeu, acest popor nu mai avea decât niște forme seci, forme prin care, ei îcredeau, că sunt pe păcului Lui Dumnezeu. Pă-

ziau cu sfîntenie datina bătrânilor, dar căcău în picioare cele mai însemnate lucruri din Lege: Dreptatea, mila și credința. Cînsteau pe Dumnezeu cu buzele: dar cu înimă erau foarte deparate. Aduceau jertfe, și omorau pe aleșii Lui Dumnezeu. De aceea Domnul nostru Isus Hristos le-a zis: «Milă voesc, nu jertfă». În aceiaș situație se găsesc însă și astăzi cea mai mare parte din creștinii noștri cari îndepințesc cu spumătate toate formele, dar uită și mulți chiar nu știu ce zice sf. Ap. Pavel în Epistola I-a către Corinteni cap. 13, 1-9. Soarta tuturor acestor creștinilor, caru nu se conformează celor spuse de sf. Ap. Pavel mai sus, va fi cu siguranță soarta poporului Evreu, fiindcă Domnul nu vrea jertfă, ci milă, credință, nădejde și dragoste. În felul cum ne prezintăm astăzi, suntem formalisti.

Pr. V. Berea Stolojan,
jud. Gorj.

Invitare.

La Streja Cărtisoara Făgăraș, invităm cu dragoste pe toți frații și surorile la adunarea ce va avea loc în Dumineca din 21 iunie.

Fr. I. V. Lazăr, Făgăraș.

O rugăințe.

Fr. Năstase Mihai din com. Odobasca de munte jud. Sărat î-a ars grăjdul cu văcuță care era într-ânsul. Find sărac, cu 3 copii, roagă pe frații cari pot, să-l ajute pentru a-și cumpăra altă văcuță. Ajutorarele se pot trimite pe adresa, Tudose V., Ion com. Odobasca de munte jud. R. Sărat.

Dela frații din Sibiu.

Tineretul la Ocna Sibiului — «Foc» mare la Porumbac.

În fiecare Duminecă, frații dela Sibiu, pleacă pe front.

Tineretul cu frațele Marini a fost la Ocna Sibiului, răscolind satul și băile Ocnei cu cuvântul lui D-zeu și cântările Oastel.

Fr. Scânteie, a fost la Porumbac unde a fost o adunare plină de foc. În sat sunt ortodoxi și uniti; și cu toții au alergat la adunarea Oastel. Au fost și frații din Avrig și Tălmaciul, precum și frațele Lazăr dela Făgăraș.

Au vorbit fr. Scânteie, Lazar, fr. din Avrig, Tălmaciul, etc.

Să aprins focul Oastei și credem că în curând vom avea și aici o Oaste luptătoare.

Caut pe tatăl meu.

Theodor Nechifor, din Barcea—Tecuci — tatăl meu adoptiv — a plecat la 23 Ianuarie Maglavit pe jos. Până la 24 Februarie, ne-a scris că a ajuns acolo și că se reîntoarce spre casă. Însă până la 10 Iunie n-am mai primit nici o știre despre el. Rog pe cei cari știu ceva despre tatăl meu care și ostaș al Domnului, să ne scrie pe adresă următoare:

Vasile D. Bujor
ostaș al lui Isus Biruitorul
Barcea—Tecuci.

Rușinarea de-a-L mărturisi pe Domnul.

"Orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, il voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, dar oricine se va rușina de Mine, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa".

Ce cuvânt: "se va rușina".

Da — spre rușinea noastră — noi ne rușinăm să-L mărturisim pe cel Răstignit. De ce nu-și fac mulți cruce, privind biserică, sau întrând în casă? Se rușinează de credința în cel Răstignit.

De ce nu se hotărăsc să apere biserică, așezăminte ei, ba chiar, însăși crezând — în acelaș timp, *aproba necredința* — *în tonul celor loalți*.

Din puținătatea sufletului — se rușinează a-L mărturisi pe Domnul. Dar aceasta-i trădere.

De astfel de oameni, — se va lepăda Domnul.

Din rusește.

Pă. Vladimir Popovici.